

Ανακοίνωση Νο 29 • Δευτέρα 12 Νοεμβρίου 2018

Τα βάρβαρα μνημόνια τελείωσαν! Η μετα-μνημονιακή «κανονικότητα» είναι πιο βάρβαρα και είναι εδώ!

Το τυπικό «τέλος» των μνημονίων δεν οδήγησε σε έξοδο από τις μνημονιακές πολιτικές. Το αντιλαϊκό θεσμικό καθεστώς 2010-2018 παραμένει, αποκτά μόνιμο χαρακτήρα, αποτελεί τη βάση για την πολυδιαφημισμένη «ανάπτυξη», δηλαδή την αύξηση της κερδοφορίας των επιχειρήσεων σε βάρος των μισθωτών, των συνταξιούχων και του κοινωνικού κράτους.

Στα πλαίσια αυτής της πολιτικής οι απαιτήσεις του Υπερταμείου για αύξηση της κερδοφορίας και της εισπραξιμότητας, μείωση του λειτουργικού (βλέπε εργατικού) κόστους των ΔΕΚΟ, αποτελούν οδηγό και για τη διοίκηση της ΕΥΔΑΠ, με τη λήψη αποφάσεων αντίθετων με τις κοινωνικές ανάγκες και τα εργατικά συμφέροντα.

1. Νερό. Στα λόγια ανθρώπινο δικαίωμα, στην πράξη κερδοφόρο εμπόρευμα

Ο Διευθύνων Σύμβουλος σε συνεντεύξεις του καλλιεργεί προς τα έξω την εικόνα της κοινωνικά ευαίσθητης ΕΥΔΑΠ, που υιοθετεί τις διακηρύξεις του ΟΗΕ για το νερό ως ανθρώπινο δικαίωμα και την πρόσφατη απόφαση του Ευρωκοινοβουλίου για την υποχρέωση των χωρών μελών στη διασφάλιση χωρίς περιορισμούς της καθολικής προσβασιμότητας στο πόσιμο νερό. [Δηλώσεις του](#) όπως: "Όποιος μπορεί να αποδείξει ότι δεν έχει την οικονομική δυνατότητα να πληρώσει, δεν θα μείνει χωρίς νερό", δεν αντανakλούν στο ελάχιστο την καθημερινότητα χιλιάδων οικογενειών με χαμηλά εισοδήματα, που βιώνουν τη διακοπή υδροδότησης λόγω της αδυναμίας να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους.

Η μείωση των ορίων διακοπής σε επίπεδα χαμηλότερα από ποτέ, η αύξηση των διακοπών υδροδότησης επί δικαίων και αδίκων, η διαρκής αποστολή χιλιάδων εξωδίκων, δεν έχει οδηγήσει σε αύξηση της περιβόητης «εισπραξιμότητας», παρά μόνο σε ταλαιπωρία των πολιτών αλλά και των υπηρεσιών που δέχονται καθημερινά αφόρητες πιέσεις, έντονες και οργίλες αντιδράσεις.

Ο στόχος για διατήρηση της κερδοφορίας επιτυγχάνεται, αλλά αυτός συνοδεύεται από την διάδοση της εικόνας μιας ΕΥΔΑΠ που λειτουργεί ως αδίστακτο «τραπεζικό» ίδρυμα εισπράττοντας εκατομμύρια από τόκους και προσαυξήσεις, που αντιμετωπίζει το νερό όχι ως ζωτικό ανθρώπινο δικαίωμα, αλλά ως εμπόρευμα, μέσο κερδοφορίας και οικονομικού εκβιασμού. Η δυσφήμιση κάθε έννοιας δημόσιας ΕΥΔΑΠ οδηγεί αναπόφευκτα στην ενίσχυση στην κοινωνία των απόψεων για παράδοση του νερού στους ιδιώτες.

Η Διοίκηση πρέπει να αλλάξει άμεσα τακτική στο περιβόητο θέμα της «εισπραξιμότητας». Χρειάζονται πάγιοι και διαρκείς κανόνες αντιμετώπισης των οφειλών, διευκόλυνση και ευελιξία στην είσπραξη των λογαριασμών, κίνητρα για την έγκαιρη αποπληρωμή, διαγραφή οφειλών, προσαυξήσεων και άτοκες δόσεις στους οικονομικά αδύναμους, διεύρυνση του λεγόμενου κοινωνικού τιμολογίου σε κατηγορίες του πληθυσμού πέραν των ελάχιστων που είναι ενταγμένοι στο ΚΕΑ, αποφυγή της διακοπής υδροδότησης στο οικιακό νερό, έγκαιρη προειδοποίηση σε κάθε περίπτωση διακοπής στο νερό για εμπορική χρήση.

2. Το Υγειονομικό στο απόσπασμα;

Το Υγειονομικό κινδυνεύει. Οι σκέψεις για απόλυση των γιατρών που επί χρόνια προσφέρουν ιατρικές υπηρεσίες στους εργαζόμενους και συνταξιούχους της ΕΥΔΑΠ, με δικαιολογία το θεσμικό πλαίσιο προσλήψεων - προμηθειών, είναι ο προπομπός της κατάργησης ή της ιδιωτικοποίησης ή της παραχώρησης της υγειονομικής μας υπηρεσίας.

Πρόσφατο δημοσίευμα, σε οικονομική εφημερίδα στις 9-10-2018, με τίτλο [«ΕΥΔΑΠ: Μία υποχρέωση που σηκώνει αρκετή κουβέντα»](#) που εξέφραζε “κύκλους της αγοράς” (sic) διαπίστωνε ότι: *«Στελέχη της αγοράς που παρακολουθούν τις λογιστικές καταστάσεις σχολίαζαν πως το ποσό για ιατροφαρμακευτική κάλυψη αντιστοιχεί σε κάτι λιγότερο από δύο φορές την κεφαλαιοποίηση του ΙΑΣΩ».*

Για μια ακόμα φορά αποδεικνύεται ότι η χρήση μη σταθερών εργασιακών σχέσεων (μπλοκάκια, ενοικιαζόμενοι, ατομικές συμβάσεις, συμβασιούχοι κ.λ.π.) για την κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών σκοπεύει στη **χρήση των εργαζόμενων ως αναλώσιμων** και στην ευελιξία των «από πάνω» για κατάργηση, την κατάλληλη στιγμή, δικαιωμάτων και παροχών προς τους «από κάτω».

Γιατροί, νοσηλευτικό προσωπικό, εργαζόμενοι και συνταξιούχοι της ΕΥΔΑΠ πρέπει τώρα να υπερασπίσουμε, προς κάθε κατεύθυνση, την απαίτησή μας για **επαρκείς, ποιοτικές και δωρεάν υπηρεσίες υγείας προς όλα τα μέλη των οικογενειών μας.**

Σχεδιασμοί κατάργησης ή έμμεσης ιδιωτικοποίησης του υγειονομικού δεν θα γίνουν αποδεκτοί.

Απαιτούμε τη μονιμοποίηση και **όχι την απόλυση του ιατρικού προσωπικού** όπως και την ενίσχυση κι εκσυγχρονισμό των υπηρεσιών της υγειονομικής υπηρεσίας προς εργαζόμενους και συνταξιούχους.

3. Έλεγχοι ναι, ποινικοποίηση όχι.

Η διαφάνεια και ο έλεγχος είναι απαραίτητοι σε κάθε φορέα πόσο μάλλον σε ένα δημόσιο, όπως η ΕΥΔΑΠ, η οποία παρέχει ένα ζωτικό αγαθό που είναι ανθρώπινο δικαίωμα. Η αντίδραση συνδικαλιστικών παρατάξεων και παραγόντων στην σκοπιμότητα των εσωτερικών ελέγχων είναι αδικαιολόγητη. Υπάρχει κάτι που δεν πρέπει να ελέγχεται; Τα αποτελέσματα των ελέγχων πρέπει να παραμένουν μυστικά;

Είμαστε αντίθετοι με τη χρήση των εσωτερικών ελέγχων είτε επιλεκτικά, είτε ως μέσο «ποινικοποίησης» των υπηρεσιακών διαδικασιών είτε ως μέσο για τη διάχυση ευθυνών. Οι πραγματικές ευθύνες, όταν υπάρχουν, και κυρίως αυτές των εκάστοτε διοικήσεων δεν πρέπει να καλύπτονται, αλλά ούτε και να μετατοπίζονται στο προσωπικό.

Είναι άλλο πράγμα η διαφάνεια, ο έλεγχος και άλλο πράγμα ο φόβος της ποινικοποίησης για κάθε ενέργεια τη στιγμή μάλιστα που το εναπομένει προσωπικό (εργαζόμενοι και στελέχη) πασχίζουν να λειτουργήσουν την εταιρία και να διασφαλίζουν την ύδρευση και αποχέτευση της Αττικής χωρίς ΜΑΠ, χωρίς υλικά επισκευών, χωρίς λύσεις στα θέματα των προμηθειών κλπ.

Ζητάμε να σταματήσουν οι απόπειρες ποινικοποίησης της υπηρεσιακής ζωής και να αποδοθούν οι ευθύνες σε αυτούς που διοικούν και αποφασίζουν και όχι σε αυτούς που «εκτελούν». Έλεγχος ναι, διαφάνεια ναι. Φόβος και ποινικοποίηση όχι.

Να παρθούν άμεσα μέτρα για την επίλυση του κρίσιμου θέματος των προμηθειών ώστε να προωθούνται και να διεκπεραιώνονται νόμιμα, γρήγορα και αποτελεσματικά οι αιτήσεις προμηθειών. Οι διαδικασίες και οι τρόποι διενέργειας των προμηθειών θα πρέπει να είναι σαφώς καθορισμένοι, ώστε να ελαχιστοποιούνται τα περιθώρια για λάθη ή παρατυπίες και να διασφαλίζουν τους συναδέλφους που δεν είναι οι πλέον ειδικοί, αλλά αναγκαστικά συμμετέχουν στις διαδικασίες, σύμφωνα με την εγκύκλιο Νο 37 και το νέο νόμο 4412/2016 περί προμηθειών.

Ο ρόλος του Εσωτερικού Ελέγχου και της Επιτροπής Ελέγχου του Δ.Σ. είναι **ο εντοπισμός των διαδικασιών, που δεν επιτρέπουν τη σύνομη και αποτελεσματική διεκπεραίωση του έργου των υπηρεσιακών μονάδων και οι προτάσεις αναδιοργάνωσης προς αυτήν την κατεύθυνση.** Δεν είναι η επιλογή «υποθέσεων» για «μαζική προώθηση» υπαλλήλων προς τον εισαγγελέα.

4. Η Συμπληρωματική Συλλογική Σύμβαση στις Υπερταμειακές καλένδες;

Από την γνωστοποίηση της ΑΠΟΦΑΣΗΣ Ν° 77/8-8-2018 με θέμα «*Σύσταση Ειδικής Επιτροπής για τη διαμόρφωση προτάσεων επί θεμάτων της ΕΣΣΕ 2018-2021*» με την οποία ο Διευθύνων Σύμβουλος διόρισε την δίμηνης διάρκειας επιτροπή διερεύνησης για κάποιες παροχές (που κανείς δεν καταλαβαίνει γιατί δε δόθηκαν την περίοδο της κανονικής διαπραγμάτευσης) μέχρι και σήμερα, παρήλθε άπρακτη η διάρκεια ισχύος αυτής της επιτροπής, ενώ ολοκληρώθηκε και το τρίμηνο εντός του οποίου κάποιοι έταζαν ότι θα βλέπαμε τα «σημαντικά οικονομικά οφέλη».

Δυστυχώς οι υπερταμειακές επιταγές για μείωση του μισθολογικού κόστους και η υιοθέτηση από το συνδικαλιστικό κίνημα μιας τακτικής υποταγμένης στην εργοδοσία αποδεικνύεται ότι δεν συνάδουν με τα εργατικά συμφέροντα.

Έστω και την ύστατη στιγμή, έστω και ως ένα ελάχιστο πλαίσιο ανακούφισης για το προσωπικό της ΕΥΔΑΠ, μετά τη συνεχιζόμενη 8ετή μνημονιακή περιστολή των αποδοχών και των δικαιωμάτων μας και τη συνεχόμενη αύξηση της κερδοφορίας της ΕΥΔΑΠ, η οποία κατευθύνεται στους μετόχους και το χρέος πρέπει να ικανοποιηθούν άμεσα τα κάτωθι:

1. Πλήρης ενσωμάτωση της ΑΤΑ.
2. Απελευθέρωση των βαθμολογικών προωθήσεων εντός της τριετίας
3. Θεσμική κατοχύρωση, με τη συμπληρωματική συλλογική σύμβαση, **εκτός μισθολογικού κόστους**, αυτών που είναι υποχρέωση του εργοδότη όπως: α) τα έξοδα μετακίνησης για όλο το προσωπικό β) τα τροφεία β) το γάλα και τα ΜΑΠ (ένδυση-υπόδηση).

Υ.Γ. 1: Ελπίζουμε ότι τις επιλογές, όσων συζητούν την ενσωμάτωση της ΑΤΑ στη Συμπληρωματική Συλλογική Σύμβαση, δεν καθοδηγούν κοντόφθαλμες επιλογές που θέλουν να διασφαλίζουν απλά τα «κεκτημένα» των «πλαφοναρισμένων» και κάποιων ακόμα υψηλόμισθων ομάδων, πολλοί εκ των οποίων είναι κοντά ή και εντός της σύνταξης ενώ αφήνονται **έρμαιο των υπερταμειακών εξελίξεων και των χαμηλών μισθών 100άδες, κυρίως νεότεροι, συνάδελφοι που στενάζουν με μισθούς καθηλωμένους σε χαμηλότατα επίπεδα.** Και ας μην ξεχνάμε ότι πλήθος συναδέλφων έχει «χτυπήσει κόκκινο» από τα χρέη σε τράπεζες και δημόσιο.

Υ.Γ. 2: Που είναι οι 300 προσλήψεις τακτικού προσωπικού που περιμένουμε σχεδόν 7 χρόνια τώρα; Γιατί εκκρεμεί ακόμα η υλοποίηση της απόφασης του Αρείου Πάγου για τους 23 υδρονομείς και δεν έχουν μετατραπεί οι συμβάσεις τους σε Αορίστου Χρόνου;